

שיחת השבוע

חיים של אמת; לא זיקוקים

החיים החומריים אינם מביאים לאדם סיפוק אמיתי. האדם חש באפסותם, ולכן מחפש תמיד גירויים חדשים ותר אחרי האושר האבוד

ברכת יעקב למנשה ואפרים. החיים רק מתחילים (ציור: אהובה קליין)

אם נכנסים לחנות ספרים ועי טיפה של ספר אחד מושכת את תשומת ליבכם - 'חיי של הרמב"ם'. בסקרנות אתם פותחים את הספר ומגלים שבפרק הראשון מסופר על פטירתו והלווייתו של הרמב"ם, וכל שאר הפרקים מתארים את האירועים שקרו אחרי מותו. זה לא מסתדר כליכך עם שם הספר, הלא כן?

הדבר הזה מופיע בדיוק בפרשת השבוע. הפרשה נקראת ויחי, אך מסופר בה על ימיו האחרונים של יעקב אבינו, על פטירתו, על קבורתו ועל מה שקרה אחרי מותו. דבר דומה אנו מוצאים קודם לכן,

בפרשת חיי שרה. הפרשה נפתחת במותה של שרה אימנו, בקבורתה, ובאירועים שקרו אחרי פטירתה.

יעקב אבינו לא מת

מתברר שלפעמים דווקא עם פטירתו של האדם מתגלה מהות חייו. יש חיים רגועים, שיוצרים אשליה של חיים אינטנסיביים ותוססים, אבל למעשה אין בהם ממש. הם כמו זיקוק שנדלק לרגע ואחריכך כבה ולא נותר ממנו אלא אפר. חיים אמיתיים נמשכים הלאה, גם אחרי שהאדם כבר החזיר את נשמתו ליוצרו.

על יעקב אבינו אומרת הגמרא: "יעקב אבינו לא מת". מוסיפה הגמרא ושאלת: וכי לשווא ספדוהו הספדנים וחנטוהו החונטים וקברוהו הקברנים? על כך באה התשובה: "מה זרעו בחיים - אף הוא בחיים".

חיי של יעקב אבינו נמשכים שלושת אלפים וחמש מאות שנה אחרי פטירתו, בדמות כל יהודי שממשיך את דרכו. חיי האמיתיים של יעקב לא נקטעו עם פטירתו, אלא להפך, הם גדלו והתרחבו וחבקו את העולם כולו. לכן הפרשה נקראת ויחי, כי במובן מסוים דווקא אחרי פטירתו מאירה זוהרת נצחיות חייו - "ויחי יעקב".

המוות מביא לידי סיומם את החיים הפיזיים, אבל החיים הרוחניים אינם מסתיימים, אלא להפך. אדם שחייו האמיתיים היו חיים רוחניים

לוקח אותם עימו לעולם האמת, וגם בעולם הזה החיים האלה נמשכים. מי שהשקיע את חייו בחינוך בניו ותלמידיו לערכים רוחניים - יצר חיים שיימשכו הרבה גם אחרי שהוא עצמו כבר לא יהיה בעולם הזה.

לזכות בחיי נצח

כשאנחנו לומדים את תורתם של התנאים והאמוראים, הראשונים, האחרונים ומאורי החסידות, אנחנו חשים את משמעותם של חיים אמיתיים. הם עצמם כבר נמצאים שנים רבות בגן עדן, אבל חייהם נמשכים ונובעים ומולידים חיים חדשים.

אנחנו מדמים לפעמים שהחיים הם ארוחה טובה, מכונית חדישה, בית מטופח. בני אדם משקיעים מאמצים גדולים ברדיפה אחר היעדים החומריים האלה, ושוכחים שאלה חיים רגועים, חיים של אשליה, בועה שתתפקע. החיים האלה אינם מביאים לאדם סיפוק אמיתי. מכיוון שאין בהם ממש, האדם חש באפסותם. לכן בני האדם מחפשים תמיד גירויים חדשים ותרמים אחרי האושר האבוד.

החיים האמיתיים הם החיים הרוחניים, חיים של אמונה ותורה, חסד וצדקה, ערכים והקרבה. כשהאדם מאפשר לנשמתו האלוקית לפרוץ החוצה - הוא זוכה לחיות באמת, חיים של אמת, שגם יימשכו לעד, בדורות ההמשך, עד ביאת משיח צדקנו.

יש חדש

הילולת בעל התניא

ביום שישי, כ"ד בטבת, יצוין יום ההילולא של רבי שניאור זלמן מלאדי, בעל התניא והשולחן ערוך, שנסתלק בשנת תקע"ג (1812). זה יום זכאי להתחבר לאורו של הצדיק, עלידי לימוד פרק משניות המתחיל באחת מאותיות שמו, לימוד לפחות סעיף בשולחן ערוך שלו, פרק בספר התניא, ונתינת צדקה למוסדות העוסקים בהנחלת תורתו ובעשייה בדרכו. אפשר לשלוח שמות לצינון בהאדיט, בפקס 380535433701 או באתר harh-uk.com.

רב יומי' חדש

בכ"ד בטבת מתחילה שנה חדשה בלימוד 'רב יומי'. זו תכנית יומית של שיעורים קצרים בשולחן ערוך הרב, המקיפה שש שנים. את לוח הלימוד החדש אפשר להשיג בדוא"ל office@baalhatanya.org.il.

מתחסנים וטסים לרבי

לאחר כמעט שנה שהופסקו המסעות לרבי, בתי חב"ד בישראל מחדשים אותם, עם הרב שגי'א הרישפר. לגברים לקראת י' בשבט, לציון 70 שנה לנשיאתו של הרבי; לנשים לקראת כ"ב בשבט, הילולת הרבנית חיה מושקא. המסעות מיועדים למי שהתחסן או לבעלי תעודת מחלים. טל' 054-6506770.

זמני השבוע

יחולים ת"א	חיפה	נאר שבט	אילת	ניו יורק	בניית השבת
4:06	4:28	4:15	4:29	4:33	4:21
5:26	5:27	5:25	5:28	5:31	5:26

ערכת התוכן של חב"ד

מינוי עד הבית
073-3943399
chabad4u.org.il
או חפשו בנג'ל 'מחזק נשמה'

שיחת השבוע הוא גיליון לכל יהודי, המופץ בכל רחבי הארץ והעולם. נוסד בשנת תשמ"ז (1986) בידי הרב יוסף יצחק אהרונוב

עורך: מנחם ברוד

יוצא לאור על ידי: המרכז לעזרי שלחות

ת"ד 1122 כפר חב"ד 6084000

פקס' 03-9606169 • דוא"ל: chabad@chabad.org.il

אתר: www.chabad.org.il

אין המערכת אחראית לתוכן המודעות ולכשרות

נא לשמור על קדושת הגיליון

השנים הטובות ביותר – במצרים

שנותיו הטובות ביותר של יעקב?

יתרון האור

על כך נאמר "יתרון האור מן החושך" – על ידי החושך דווקא מגיעים ל"יתרון האור". כשעוסקים בתורה במצרים, ערוות הארץ, מתגלה הכוח האלוקי הבלתי-מוגבל, שלגביו אין שום מגבלות, עד שגם החושך עצמו נעשה מואר ונהפך לאור. האור הזה אינו בא לידי גילוי במקום רגיל, אלא משיגים אותו רק במקום חשוך ואפל, כשהופכים אותו לאור.

אמנם סדר עבודת האדם היא "סור מרע" – לא להימצא במקום החושך, כהוראת חז"ל (שבת לבא) "אל יעמוד אדם במקום סכנה", וכפי שמתפללים בכל יום "אל תביאנו לידי ניסיון"; אבל אם האדם כבר נקלע לתוך מציאות של חושך, ואינו יכול לברוח משם, עבודתו צריכה להיות בהשגת "יתרון האור מן החושך", להאיר את החושך, ועד ששם דווקא יהיה מבחר שנותיו.

(תורת מנחם, כרך טז, עמ' 35.
לקוטי שיחות, כרך י, עמ' 161)

אמרת השבוע

עקימת האף

כשהדפיס ה'חפץ חיים' את ספרו 'חפץ חיים' על הלכות שמירת הלשון, שלח את הספר בידי שליח לאחד מגדולי ישראל. אותו גדול עיין בספר ואמר בחיוך לשליח: "למה חיבר ספר על שמירת הלשון דווקא, ולא חיבר גם על שמירת החוטם?".

השליח קיבל את האמירה כהלצה, וכשחזר אל ה'חפץ חיים' חזר על דבריו כמילתא דבדיחותא.

אמר ה'חפץ חיים' לשליח: "הצדק איתו. אף בחוטם יש להיזהר מאוד. לפעמים אפשר לחטוא הרבה גם בעקימת האף בלבד. אדם עלול לגרום צער לזולת, הפסד ממון, פגיעה בשידוך וגרוע מזה רק בעקימת האף. על כך נאמר 'פי באַפּס רָגוּ אִישׁ' – בעקימת האף אפשר להרוג אדם".

פתגם חסידי

"יעקב אמר 'הנה אנכי מת והיה אלוקים עמכם' – רק כאשר תבוטל הגאווה ותמות האנוכיות, 'אנכי מת', כי אז 'היה אלוקים עמכם' – תשרה עליכם השכינה" (רבי יעקב יוסף מפולנאה)

לי שאדור אצלכם".

בנמשל, ה'קיסון' שבו המלך, הקב"ה, מתגורר, הוא התורה. וכשם שאין כל הבדל אם המלך הוא בהיכלו או בקיסטון מרוחק, שהרי המלך עצמו נמצא שם, כך התורה אינה מושפעת מהמקום שבו היא נלמדת. בכל מקום שיהודים לומדים תורה – הקב"ה 'מתגורר' עימם, ויש להם הכוח האין-סופי שלו.

אין מגבלות

על כך נאמר (תהילים קיג,הז): "המגביהי לשבת, המשפילי לראות בשמים ובארץ": בעבור הקב"ה, השמיים והארץ, הגשמיות והרוחניות – שווים לגמרי. הוא נמצא בכל עוצמתו למטה כשם שהוא נמצא למעלה (ההבדל הוא רק במידת הגילוי של אורו האין-סופי). לכן גם במצרים, ערוות הארץ, יכולים להיות קשורים עם הקב"ה על-ידי התורה.

כל זה מסביר איך אפשר גם במצרים להיות קשורים עם הקב"ה, אבל מדוע שם דווקא היו

על הפסוק "וַיְחִי יַעֲקֹב בְּאֶרֶץ מִצְרַיִם שְׁבַע־עֶשְׂרֵה שָׁנָה" אומר בעל הטורים ששנותיו הטובות ביותר של יעקב היו במצרים. הדבר מעורר תמיהה – איך ייתכן שבמצרים דווקא, 'ערוות הארץ', זכה יעקב לשנים הטובות ביותר ולא בהיותו בארץ ישראל?

את השאלה הזאת שאל הצמח-צדק בהיותו ילד את סבו, רבי שניאור-זלמן מלאדי. תשובתו הייתה, שעל-ידי שיעקב שלח קודם ירידתו למצרים את יהודה "להור'ת לְפָנָיו לְשָׁנָה", וכדברי המדרש, שהכוונה בזה היא "להתקין לו בית תלמוד... ושיהיו השבטים הוגים בתורה" – הרי על-ידי התורה מתקרבים לקב"ה, ואז גם במצרים נעשה 'ויחי'.

קיסון למלך

מהותה של התורה תובן על-פי המשל של המדרש (שמות רבה, תרומה), על מלך שהייתה לו בת יחידה, ובא מלך אחד ונשאה לאישה ולקחה לארצו. ביקשו אביה: "זו טובה עשה לי, שכל מקום שאתה הולך – קיסון אחד עשה

מן המעיין

יששכר | מאת הרב אליעזר ברוך, רב כרמי יוסף

זככות החמור

"יששכר חמור גרם" (בראשית מט,ד). יששכר כונה 'חמור גרם' מפני שנוול בעקבות זה שלא שמעה את נעירות החמור כשיעקב חזר מהשדה, והיא יצאה לקראתו והביאה אותו לאוהלה.

(בעל הטורים)

שני צדדים לחמור

"יששכר חמור גרם" – בצד השלילי ה'חמור' מסמל את הקרירות, המונעת מההשגה האלוקית להשפיע על האדם בפועל. ואילו על ה'חמור' דקדושה נאמר "ויט שכמו לסבול", ביטוי ליגיעה בתורה, הן יגיעה בלימוד לעצמו הן יגיעה בלימוד ברבים.

(ספר המאמרים תרפ"ט)

שכר הזיכוך

"יששכר" – יש שכר רב; "חמור" – חומריות העולם והגוף. ההתעסקות בכירור וזיכוך החומר גורמת ומביאה לאדם שכר רב.

(הבעל שם טוב)

סמל ההכנעה

'חמור' ראשי תיבות חכם מופלג ורב רבנן. החמור, שמוכן תמיד לשאת משא כבד ואינו מתנגד כלל, מסמל את שיא השפלות וההכנעה. כשאדם קונה בנפשו מידת ענווה וביטול זו, הוא זוכה להצלחה מופלגת בלימוד התורה. כנאמר "ונפשי כעפר

לכול תהיה (ואז) פתח לבי בתורתך".

(לקוטי לוי יצחק)

שומרי התחומים

"רובץ בין המשפתיים – בין התחומין" (רש"י). יששכר הוא סמל הסנהדרין, ממניחי היסוד של התורה שבעל-פה, שעשו משמרת לתורה שבכתב. וזהו "בין המשפתיים – בין התחומין". הם שומרים שלא יעברו את תחום התורה שבכתב.

(רבי יהושע טרונק מקוטנה)

לסבול למען הרווח

"וירא מנוחה כי טוב ואת הארץ כי נעמה, ויט שכמו לסבול" (בראשית מט, טו). רש"י מפרש: "ויט שכמו לסבול – עול תורה". כדאי לסבול את עול התורה בעולם הזה כדי למצוא מנוחה ונעימות בעולם שכולו טוב. הסוחר החכם אינו מדקדק בתנאי הנוחות בהימצאו בדרך. להפך, הוא משתדל לקמץ בהוצאותיו כדי לקנות יותר סחורה, שתאפשר לו להרוויח יותר בשונו לביתו.

(חפץ חיים)

סבלנות מביאה מנוחה

אדם הרוצה בחיי מנוחה ושלווה, עליו לנהוג בסבלנות רבה – לכופ את גבו ולהתעלם ממעשי עוול רבים; לראות מעשים שנעשים ולשתוק.

(רבי בונם מפרשיסחה)

גורל מחוכם

חיי של הרמב"ם היו תלויים בתוצאותיה של הגרלה. הפתק שיוציא במו ידיו מהתיבה יחרוץ את דינו – לחיים או למוות חלילה.

האירוע התרחש בימים שהרמב"ם התגורר במצרים. בתחילה עסק בלימוד התורה בלבד ובכתיבת ספריו הגדולים – פירוש המשנה והחיבור ההלכתי הגדול 'משנה תורה'. הרמב"ם היה יכול להתמסר לתורה, בהיותו שותף בעסקי אחיו, שהיה סוחר ובעל ספינה, וניהל את העסקים המשותפים, וכך היה הרמב"ם יכול לעסוק בתורה בלי טרדות.

ואולם יום אחד אירע אסון כבד – אחיו הסוחר טבע בים באזור הודו, במהלך אחת מנסיעות העסקים שלו. הכאב על פטירת אחיו שבר את ליבו של הרמב"ם, והוא נפל למשכב וחלה זמן רב, עד שהצליח להתאושש ולחזור לאיתנו.

אחרי פטירת אחיו נשאר הרמב"ם בלי מקור פרנסה, והוא נאלץ לצמצם את שעות לימודו ולחפש לו מקור מחיה.

לרמב"ם היה ידע רחב ברפואה. את ידיעותיו שאב מהתורה ומכתבי הרפואה של אותם ימים. הוא החל לשמש רופא ולטפל בחולים. עד מהרה יצא שמו כאחד מגדולי הרופאים בקהיר, עד שנקרא לשמש רופאו של הוזהיר אל־פאדיל, המשנה למלך מצרים, ולאחר מכן נעשה רופאו האישי של המלך, צלאח א־דין.

לצד עבודתו בקרב אצולת השלטון הוסיף הרמב"ם לשרת את פשוטי העם במסירות ובנאמנות יומם ולילה, כפי שהוא עצמו מתאר באיגרת את עבודתו המפרכת, שנמשכת כל היום ולעיתים גם חלק מהלילה.

המעמד הבכיר שזכה לו הרמב"ם בארמון המלוכה היה לצנינים בעיני אחד השרים. זה קינא בהצלחתו והעליל עליית שקר ועל־פיה הרמב"ם זומם להרוג את המלך. כשהציג את העלילה לפני המלך והשרים זכה להנהוני הסכמה מצד חבריו, שאותם הכניס קודם לכן בסוד העניינים, בשאיפה לחסל את הרופא היהודי המצליח.

למשמע הדברים זעם המלך מאוד, והורה להביא לפניו את הרמב"ם ולהעמידו למשפט. אבל אז החלו להתעורר בלב המלך התלבטויות קשות. שנים רבות שירת אותו הרמב"ם במסירות ובאמונה, וגם

של הרמב"ם: כל פתק שיוציא ישיא את המילה 'מוות'.

מזימתם של שונאי הרמב"ם נראתה מושלמת, והם המתינו בקוצר רוח לשעה הגורלית.

למחרת התייצב הרמב"ם בבית המשפט לפני המלך והשרים, והמלך הודיע לו כי גורלו ייחרץ בידי שמיים על־ידי הפתק שיעלה בגורלו.

שאל הרמב"ם את המלך: "אם יעלה בידי הפתק 'חיים', הרי שאני חף מפשע והעלילו עליי עלילת כזב. במקרה כזה מה יהיה דינם של המעלילים עליי?".

השיב המלך: "אם כך יהיה, אוציא אותם להורג תיכף ומייד".

ניגש הרמב"ם בצעדים בוטחים אל התיבה, הוציא מתוכה פתק אחד, ולתדהמת כל הנוכחים הכניסו לפיו ובלע אותו.

ואז פנה הרמב"ם אל המלך ואמר בקול בוטח: "שני פתקים היו כאן. על האחד נכתבה המילה 'חיים' ועל השני 'מוות'. את הפתק שהוצאתי בלעתי, ועכשיו נבדוק מה כתוב בפתק השני. אם נמצא כי נכתבה עליו המילה 'חיים', נדע כי עלה בגורלי הפתק שעליו נכתב 'מוות'. אך אם יתברר כי על הפתק שנותר בתיבה נכתב 'מוות', הרי שבלעתי את הפתק שעליו נכתב 'חיים' ויצאתי חף מפשע".

הורה המלך להוציא את הפתק השני והכול נוכחו לראות כי כתובה עליו המילה 'מוות'. ציווה המלך לזכות את הרמב"ם ולהוציא להורג את השר המעליל.

לאחר המשפט קרא המלך לרמב"ם ושאלו מדוע בלע את הפתק שהוציא.

השיב הרמב"ם: "לאחר שהמלך הכריז כי אם יעלה בידי פתק 'חיים' יוציא להורג את השר המעליל, הבטתי בפניו וראיתי כי הוא רגוע לגמרי והחיוך לא מש מעל שפתיו. תהיתי איך ייתכן שאין הוא חרד שהגרלה תגזור את דינו למוות, והבנתי שבוודאי רקח עם שמש בית המשפט מזימה לכתוב על שני הפתקים את המילה 'מוות'. לכן בלעתי את הפתק שהוצאתי כדי להפיל את שונאי בבור שכרו לי".

המלך התפעל מפיקחותו של הרמב"ם. מייד הורה לחקור את שמש בית המשפט, וזה הודה בפשע. כל המעורבים במזימה נענשו בחומרה, ואילו הרמב"ם המשיך את עבודתו בחצר המלך כשהוא נהנה מאמונו המלא.

(לרגל כ' בטבת, יום ההילולא של הרמב"ם)

התיבה פתק אחד, וכך יחרוץ בעצמו את גור הדין. אם יעלה בידו הפתק 'חיים' – יחיה, ואם יעלה הפתק שבו כתוב 'מוות' – יוצא להורג.

משימת הכנת הגורל הוטלה על שמש בית המשפט. השר, שהעליל את העלילה, ידע כי השמש אף הוא שונא יהודים, ורקם עימו מזימה זדונית: הוא הורה לו לכתוב על שני הפתקים את המילה 'מוות', וכך יבטח מותו

הציל את חייו לא פעם כאשר חלה. הוא התקשה להאמין שהיהודי האציל והנבון זמם מזימה שפלה כל־כך, אך מנגד עמדה עדותו של השר.

במוחו של המלך עלה רעיון – למסור את ההחלטה לשמיים על־ידי הטלת גורל. ביום המחרת יוכנסו לתיבה אחת שני פתקים. על האחד תיכתב המילה 'חיים' ועל השני המילה 'מוות'. הרמב"ם יתבקש להוציא מתוך

לומדים גאולה מאת מנחם ברוד

הכוח שמעל לגלות

קודם פטירתו בישר יוסף לאחיו על הגאולה הצפויה ממצרים, באומרו: "פֶקֶד יִפְקֹד אֱלֹקִים אֶתְכֶם". בכך נתן לבני ישראל את הסימן של הגאולה, וגם את הכוח שלא לשקוע בטומאת מצרים, ובסופו של דבר להיגאל ממנה.

למה הגאולה קשורה ביוסף דווקא? מסביר הרבי מליובאוויטש (לקוטי שיחות כרך ג, עמ' 832 ואילך) שהכוח הזה קשור עם דרגתו הרוחנית הגבוהה של יוסף, שהייתה נעלית משל אחיו, ואפילו משל אביו, יעקב. אחי יוסף היו רועי צאן שהתרחקו מהמולת העולם, מכיוון שהעולם הגשמי הפריע לדבקותם בקב"ה. לעומתם, יוסף היה במצרים, מרכז ממלכת הטומאה, שימש בה משנה למלך, ואף על־פיכך עמד בצדקו, מכיוון שהעולם וכל טרדותיו לא הפריעו לו להיות דבק בקדושה בכל עת.

מדוע חטא?

דרגתו העליונה של יוסף מסבירה מאמר תמוה של חז"ל. לאחר שפתר את חלומו של שר המשקים, בהיותו בכלא, ביקש ממנו יוסף להזכירו לפני פרעה. חז"ל אומרים כי יוסף נענש על כך, ולכן הקב"ה השכיחו שנתיים מליבו של שר המשקים. חטאו היה שתלה את תקוותו בבשר ודם, במקום להשליך את יהבו על הקב"ה. נשאלת השאלה: איזה פגם היה בבקשו עזרה מבשר ודם, והלוא הקב"ה עצמו קבע בתורתו שהאדם צריך לפעול בדרך הטבע, ככתוב: "וַיִּבְרַךְ ה' אֶלְקֵיךָ, בְּכָל אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה"; ומכאן שהאדם נדרש לפעול ולא לשבש באפס מעשה ולצפות לנס?!

יתרה מזו, כך נהג גם יעקב אבינו: לקראת פגישתו עם עשוי חשש "פֶן יָבוֹא וְהִפְנִי אֶם עַל בָּנִים", ואמנם הוא התפלל לה, אך לצד התפילה נקט פעולות בדרך הטבע – התכוון למלחמה וגם שלח דורון לאחיו. מדוע אפוא נענש יוסף על שנקט גם הוא פעולה טבעית כדי להיחלץ מהכלא?

אלא שפעולתו זו של יוסף נחשבה חטא דווקא מפני מדרגתו הרוחנית הגבוהה. אכן, בני־אדם רגילים, ואפילו צדיקים, זקוקים לעשיית 'כלי' בדרך הטבע, ולכן שלח יעקב דורון לעשיו ונערך למלחמה; אבל יוסף נדרש להסתפק בביטחון בה' ולא לשים את מבטחו בבשר ודם.

על דרגתו של יוסף נאמר הפסוק: "טוֹב לַחֲסוֹת בַּה' מִמְּטֹחַ בָּאָדָם". האדם העומד במדרגה רוחנית זו צריך לשים את כל מבטחו בקב"ה, בלי להזדקק לעשיית 'כלי' בדרך הטבע. ומכיוון שיוסף לא נהג כמתחייב ממדרגתו ותלה את תקוותו בבשר ודם, נענש ונאלץ להמתין עוד שנתיים בבית האסורים.

כוח עליון

מדרגתו הרוחנית הגבוהה של יוסף מסבירה מדוע הירידה למצרים קשורה דווקא בו, וכמוה גם היציאה ממנה. כדי לרדת מטה־מטה, ל"ערוות הארץ", זקוקים לכוח עליון ביותר, שייתן יכולת שלא להתרשם מהקשיים ומהניסיונות שלמטה. מטרת הירידה למצרים הייתה להוציא משם "רכוש גדול"; היינו, לברר את ניצוצות הקדושה הטמונים במצרים. אך כאן צריך להבטיח שהירידה למצרים תשיג את מטרתה, ולא תגרום חלילה לשקיעה בטומאת מצרים. כוח זה בא מיוסף הצדיק.

לכן יוסף דווקא הוא שהבטיח את בשורת הגאולה, כי כדי להיגאל מטומאת מצרים צריכים כוח שהוא למעלה מהעולם ולמעלה ממגבלות הטבע. כל עוד נתונים להשפעת הטבע, חל הכלל "אין חבוש מתיר עצמו מבית האסורים". לכן יוסף דווקא, שעומד למעלה ממגבלות הטבע, נתן לעם ישראל את הכוח לגאולה ממצרים. כוח זה מלווה את עם ישראל גם בגלות הנוכחית, ובזכותו נזכה להיגאל בקרוב ממש.

למי העולם נותן כסף?

צוות דובר ערבית מתרגם בעבורו את החומרים המוגשים לילדים הערבים. "מערכת החינוך הפלסטינית ממוקדת מטרה בהשגת ישראל ובהחדרת שנהא יוקדת לעם היהודי", אומר בדין. "אם לא נצליח לשנות את מערכת החינוך עצמה, לפחות שמדינות העולם יפסיקו את התרומות האדירות שהן מזרימות לארגון".

לפני שלוש שנים הודיע הממשל האמריקאי על קיצוץ מידי של 65 מיליון דולר מתקציב אונר"א - "סוכנות האו"ם לסעד ותעסוקה לפליטים פלסטינים". מאחורי ההודעה המפתיעה עמדה עבודה רבה של דוד בדין, העומד בראש 'מרכז בדין לחקר מדיניות המזרח התיכון'. יותר משלושים שנה הוא עוקב אחרי בתי הספר של אונר"א, וחושף את ההסתה הבלתי-פוסקת שלהם נגד יהודים ונגד ישראל, במימון מדינות העולם. תחקיר מקיף של המכון, שהונח על שולחנו של נשיא ארה"ב, הביא להחלטה לסגור את הברז לארגון.

הוא נולד לפני שבעים שנה במישגן בארה"ב וגדל בפילדלפיה. לפני חמישים שנה עלה לארץ, ומאז הוא כאן, לוחם.

החשיפה בפרלמנט הקנדי

בשנים האחרונות רשם שורת הצלחות. "חשפנו לפני הפרלמנט בקנדה איך ילדים בעזה עוברים הכשרה עם נשק בתוך בתי הספר. העדויות האלה לא הותירו את הקנדים אדישים, ומשני צידי המתרס הפוליטי שם הצביעו בעד הפסקת התקציב מייד", הוא מספר.

לדבריו, המדינות התורמות הבולטות לאונר"א הן שוודיה, גרמניה, בריטניה, איחוד האמירויות וסעודיה. "אנחנו באמצע תהליך מולן, בתקווה שהתרומות מצידן יפסקו לחלוטין", מביע בדין את תקוותו.

חינוך ממוקד הסתה

עבודתו של בדין וצוותו משלבת בילוש, מעקב ומחקר. את הממצאים הם מגישים בספרים, בסרטונים ובמצגות, בשלל שפות. "אנחנו מתרגמים את ספרי הלימוד בבתי הספר של אונר"א", אומר בדין. "הממצאים מוזעזעים. היהודים מכונים 'עוזרי השטן'. המילים המפורשות השמדת והכחדת עם ישראל - נאמרות ונכתבות שם דרך שגרה. יש לנו צילומים מתוך בתי הספר, משיעורים ומהרצאות".

פינת ההלכה

מאת הרב יוסף גינזבורג, רב אזורי, עומר

בשורות טובות

שאלה: האם יש מקור למנהג להימנע מלהודיע בשורות שאינן טובות?

תשובה: בספר משלי (י"ח) נאמר: "ומוציא דיכה הוא כסיל". וזוהו למדו בגמרא שלא לבשר (במפורש) על פטירתו של אדם. בשולחן ערוך נפסק שאין חובה לומר זאת לאדם, אפילו על פטירת אביו ואימו. מהמעשים המובאים בגמרא (וממקורות דומים במדרש רבה) ברור שאפשר לומר זאת ברמז, וכן פסק הרמ"א.

אבל כשיש לנפטר בנים, נהגו להודיע זאת כדי שיתפללו ויאמרו קדיש לזכרו. בשו"ת חוות יאיר כתב שיש להודיע גם לבנות, שיתאבלו על האב או האם.

יש פוסקים שכתבו שלא להודיע כלל בחול המועד, ואפילו בפורים - משום מניעת השמחה.

"ככל שנעמוד על שלנו - יכבדו אותנו". בדין

באמירות להפסיק את הסיוע לחינוך שכולו טרור", הוא אומר. צוותו עוסק כרגע בליטושים אחרונים של סרט, שבכוונתם להקרין בפרלמנט הגרמני. "גרמניה מובילה בתרומות לאונר"א וזה חייב להיפסק. אסור להם להוסיף לפגוע בעם היהודי", אומר בדין בטון נחרץ.

ומדוע הממשלה אינה עושה את העבודה הזאת? "לצערי, ממשלות ישראל לא טיפלו בבעיה בראייה אסטרטגית רחבה", משיב בדין. "מי שמחנך יום-יום להשמדתנו, אסור שיהיו לנו שום עסקים איתו. מניסיוני, ככל שנעמוד על שלנו, כך יכבדו אותנו".

מושג ברגע

בן פורת יוסף

"איזה ילד מתוק יש לך", אומרת אישה לחברתה בגן המשחקים.

"בן פורת יוסף!", ממחרת אם הילד לומר, סגולה נגד עין הרע.

ביטוי זה שגור על לשונם של בני עדות המזרח, ואילו האשכנזים יאמרו 'בלי עין הרע'.

הביטוי הזה מופיע בברכת יעקב ליוסף: "בְּן פֶּרֶת יוֹסֵף, בֶּן פֶּרֶת עֲלֵי עֵינָי". בגמרא נאמר שמי שחושש מעין הרע יאמר: "אני מזרעו של יוסף שלא שולטת בו עין הרע, שנאמר 'בן פורת יוסף, בן פורת עלי עין; אל תקרא 'עלי עין', אלא עלי עין', דהיינו מעל פגיעתה של עין הרע.

למחלקת המודיעות (בלבד) של 'שיחת השבוע':
טל' 053'3166532 דוא"ל: m3166532@gmail.com

אוצרצ'יק

צעצוע ייחודי עם אוצר של ערכים יהודיים מלא בתוכו שיעניק שעות של חוויה חינוכית לילדים

- יצירת אלבום תמונות שאתם אוהבים
- שירי קופלה להאזנה + שטח אחסון
- ציורים לצביעה במגוון נושאים ומושגים
- מצגת סיפורי צדיקים לקריאה והאזנה
- 2 מיקרופונים לשירה בליווי פסקול מחיקלי

להזמנות 077-99-717-34
חייגו עכשיו:

לקבלת פרטספקט הסבר שלחו מייל: r@waxb.co.il
לרכישה באתר: www.mwaxb.co.il